

Men det var jo også ganske kendetegnende for viceordføreren for Socialdemokratiet – hr. Poul Erik Dyrland, der brugte en anden taktik for igen at bortlede opmærksomheden fra denne her dårlige sag, som Socialdemokratiet sidder med – at hr. Poul Erik Dyrland så begyndte at nævne en række eksempler, herunder bl.a. om andelsselskaber og slagterier.

Det har ikke en pind at gøre med det forslag, der er til behandling her, og jeg synes også, det var befriende at høre en, der har skoene på, nemlig medlem af Venstres gruppe, hr. Henning Urup, der fik forklaret, at det jo er noget helt, helt andet; det at være medejer af et andelssvineslagteri er selvfølgelig noget ganske andet end det at være medlem af en fagforening.

Venstre ønsker selvfølgelig ikke, at de landmænd, der ønsker at levere til et slagteri, nødvendigvis skal være medlemmer af en landboforening, lige så lidt som vi ønsker, at en medarbejder skal være medlem af en bestemt fagforening for at have et bestemt job.

Hr. Brian Mikkelsen understregede også en ting, jeg synes er værd at fremhæve mod debattens slutning, nemlig at vi jo ikke taler ensidigt om lønmodtagersiden her. Vi siger, at det gælder såvel på den ene som på den anden side af arbejdsmarkedet, altså også på arbejdsgiverside. Det her er så væsentligt for os – de frihedsgrader vi taler om her i dag – at det selvfølgelig ikke bare gælder lønmodtagerne.

Til hr. Aage Frandsen vil jeg blot sige, at han har fuldstændig ret i, at de fire partier, der stiller forslaget her i dag, ikke ønsker at forhindre folk i at være medlem af Socialdemokratiet, selv om man efterhånden skulle tro det, hvis man læser de aktuelle medlemstal i Socialdemokratiet. Det gør vi selvfølgelig ikke, men vi er til gengæld – vil jeg sige i forlængelse af hr. Aage Frandsens bemærkninger – ikke særlig glade for, at folk tvinges til at betale til Socialdemokratiet.

Og derfor vil jeg igen benytte lejligheden her til at sige, at den model, vi kører med nu, hvor man skal melde fra, men alligevel betale akkurat det samme beløb, som hvis man ikke melder fra, er jo rent fup. Pengene går til nogle andre ting, siger man, men jeg kan da altså huske langt, langt tilbage, at der er blevet betalt til forskellige kulturelle formål. Nu bruger man bare de penge fra de folk, som ønsker at melde fra, til disse formål, men der går jo akkurat de samme penge til Socialdemokratiet, som der altid har gjort.

Fru Vibeke Peschardt erkender, at det selvfølgelig ikke er særlig behageligt med de her eks-

klusivaftaler, men dér, hvor vi har en lidt forskellig opfattelse af det, er selvfølgelig, at vi tror godt på, at den danske model kan fungere, hvis det var således, at vi havde lønmodtagerne organiseret på en anden måde, på en mere fri måde, således at man blot var placeret andre steder end i de her fastlåste modeller, som vores system jo i dag tvinger lønmodtagerne til.

Hr. Tom Behnke nævnte en åbenlys sandhed, som jeg gerne vil understrege, for det er jo netop virkeligheden. I hvert fald taler jeg med mange hver eneste uge, som fortæller eller skriver, at hvis de ønsker at være medlem af en a-kasse, ja så kan det faktisk ikke lade sig gøre, for så skal de også være medlem af fagforeningen.

Og der var en af ordførerne – hvem kan jeg ikke huske præcis nu – som har beskrevet, hvordan den blanket ser ud, man skal udfylde for at blive medlem af en a-kasse. Her står fagforeningen først, for det er deres reelle ønske, og derfor er der god grund til, at vi får ændret på hele det system, som jeg synes hr. Tom Behnke så glimrende beskrev.

Fru Jette Gottlieb talte om løntrykkere. Det har jeg ikke mange kommentarer til. Jeg vil kun sige, at vedrørende konklusionen om, hvad der giver flest arbejdspladser, er jeg – måske ikke overraskende – betydelig mere enig med de borgerlige ordførere, som har anlagt den direkte modsatte opfattelse i forhold til den, fru Jette Gottlieb gav udtryk for her.

For øvrigt synes jeg også, den er meget svær at argumentere for. Hvis man ser på de forskellige arbejdssager i tidens løb, tror jeg nok, at der er nogle situationer, hvor man direkte kan påvise, at det har kostet arbejdspladser.

Til slut vil jeg gerne sige, at vi selvfølgelig har haft en lang debat, og at det ikke nødvendigvis er ensbetydende med, at den er god; men jeg synes alligevel, at den har været betydelig bedre end den, vi havde for et par år siden. Den har været bedre, fordi jeg tror, at tingene i dag står betydelig klarere ikke bare her i Folketingssalen, men også ude omkring, hvad det er, det hele drejer sig om.

Jeg synes, det er kommet tydeligst til udtryk ved, at de, der virkelig har været presset i defensiven i denne her debat, har været Socialdemokratiet, som står på de gamle opfattelser af, hvordan og hvorledes arbejdsmarkedet skal være indrettet.

Og den defensive rolle, som Socialdemokratiet har været presset ud i, er for mig udtryk for, at der næste gang, vi debatterer det her, er